

Pál apostol 13.: Akvila és Priscilla
2023. november 12.

„Ezek után Pál eltávozott Athénből, és Korinthusba ment. Ott találkozott egy Akvila nevű pontuszi származású zsidóval, aki nemrég jött Itáliából feleségével, Priscillával, mivel Klaudiusz elrendelte, hogy minden zsidó távozzék Rómából. Pál csatlakozott hozzájuk, és mivel ugyanaz volt a mestersége, náluk lakott és dolgozott, ők ugyanis sátorkészítő mesterek voltak. Szombatonként azonban a zsinagógában vitázott, és igyekezett meggyőzni zsidókat és görögöket.”

Apostolok cselekedetei 18:1-4.

Kedves Gyerekek!

A mai alkalommal egy kicsit kitekintենék a Pál apostol körüli testvérekre. Egy házaspárról lesz szó, akik példamutató életükkel sokakat vezettek az Úrhoz, és nagy hatással voltak a környezetükre.

Pál Athént elhagyva Korinthusba érkezett. ahol egy keresztyén gyülekezet jött létre a munkálkodása segítségével, és 18 hónapot töltött itt. Az apostol itt az igehirdetés mellett dolgozott is. Mivel az eredeti foglalkozása sátorkészítő volt, ezért csatlakozott Akvila és Priscilla házaspárhoz, akik szintén ezzel foglalkoztak.

Akvila pontuszi származású zsidó férfi, aki később Pál apostol munkatársa lett. Pontusz tartomány Kisázsia É-i részén fekszik, a Fekete-tenger mellett. Akvila nevének jelentése: sas. Felesége a Priscilla (idős, tiszteletre méltó), Pál levelei szerint Priszka. A házaspárt az Újszövetség mindig együtt említi.

Akvila és Priscilla a felolvasott ígék szerint kezdetben Rómában élt, ahonnan Claudius császárnak a zsidókat Rómából kitiltó rendelete miatt kellett eltávozniuk. Így érkeztek Korinthusba, ahol találkoztak Pál apostollal. A házaspár sátorkészítő mesterséget folytatott; az apostol maga is részt vett ebben a munkában, így gondoskodva önmaga fenntartásáról. Nem tudjuk, hogy a házaspár mikor lett keresztyénné, lehetséges, hogy már Rómából így érkeztek.

Mikor Pál továbbutazott a városból, akkor a házaspár követte: **„Pál pedig még jó néhány napig ott maradt, azután elbúcsúzott a testvérektől, és Szíriába hajózott Priscillával és Akvilával együtt, előbb azonban megnyíratta a fejét Kenkhreában, mert fogadalmat tett. Efezusba érve elvált tőlük, maga pedig bement a zsinagógába, és vitázott a zsidókkal.”** (18-19. vers) Az apostol annyira megbízhatónak tartotta őket, hogy együtt mentek Efezusba, ahol szintén hosszabb időt eltöltöttek együtt. Itt az életük egy másik területébe is belélelődhettek. Efezusban találkoztak Apollóssal, aki az egyik legnagyobb hatású igehirdető volt az újszövetségben. Erről Pál maga beszél később: **„Én ültettem, Apollós öntözte, de a növekedést az Isten adta.”** (I. Korintus 3:6) Az Apostolok cselekedetei szerint Akvilla és Priscilla helyes irányba terelte Apollós szellemi életét, és ő így adhatta tovább az evangéliumot másoknak: **„Eközben Efezusba érkezett egy Apollós nevű alexandriai származású zsidó férfi, aki ékesen szóló és az Írásokban jártas ember volt. Ő már tanítást kapott az Úr útjáról, és buzgó lélekkel hirdette, és helyesen tanította a Jézusról szóló igéket, de csak János keresztségét ismerte. Bátran kezdett beszélni a zsinagógában is. Amikor meghallgatta őt Akvila és Priscilla, maguk mellé vették, és még alaposabban megmagyarázták neki az Isten útját.”** (Apostolok cselekedetei 18:24-26)

A levelekben többször előkerül a házaspár neve. Ahol éltek, ott egy kis közösség formálódott körülöttük, az Úr fel tudta őket használni: **„Köszöntenek titeket Ázsia egyházai. Sokszor köszöntenek benneteket az Úrban Akvila és Priscilla a házukban lévő közösséggel együtt.”** (I.Kor. 16:9) – írja Pál a korintusi gyülekezetnek.

Más helyen azt olvashatjuk, hogy az életüket is kockáztatták az Úrért és az apostolért. Ebben az időben, ha valaki Krisztus követője lett, akkor veszélybe került az élete: **„Köszöntsétek Priszkát és Akvilát, akik munkatársaim Krisztus Jézusban! Ők értem saját életüket kockáztatták, és nekik nemcsak én vagyok hálás, hanem a népek valamennyi gyülekezete is. Köszöntsétek a házukban lévő gyülekezetet is!”** (Római levél 16:3-4.)

Kedves Gyerekek! Akvila és Priscilla életéből nagyon sokat tanulhatunk: egy Úrnak odaszánt, önzetlen életről van szó, akik a vendégfogadásban is példamutatóak voltak. Hamar megismerték az evangéliumot, amit nem tartottak meg maguknak, hanem továbbadták. Fenntartották testvéri közösséget, tudták, hogy az Úr ebben is ki szeretné ábrázolni az emberek iránti szeretetét. A legfontosabb számukra Jézus Krisztus volt, a Vele való közösséget tartották a leg többre, és ezért az életüket is kockáztatták. A debreceni gyülekezetben sokszor szoktunk imádkozni a kis gyülekezetekért. Ezeknek legtöbb esetben ilyen testvérek jelentették az alapját.

Végezetül álljon itt egy ige, ami igaz volt a házaspárra: **„A szeretet ne legyen képmutató. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz, a testvérszeretethez legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők, a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a Lélekben buzgók: az Úrnak szolgáljatok. A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitaratók, az imádkozásban állhatatosak. A szentekkel vállaljatok közösséget szükségükben, gyakoroljátok a vendégszeretetet.”** (Római levél 12:9-13.)

Érdemes figyelni az ilyen testvéreket, és követni az életük példáját!

Ámen

Uherkovich Zoltán
2023. november 12.